

Khi chịu lễ chúng ta có cử điệu cung kính nào và lúc nào thì làm các cử điệu ấy?

Đứng để chịu lễ là một cung cách lâu đời trong Giáo Hội Tây Phương và từng là cung cách hiện hành tại một số Giáo Hội Đông Phương. Bởi nhiều lý do, gồm cả lý do không được chịu lễ thường xuyên, việc quỳ gối để chịu lễ đã trở thành một bộ điệu phổ thông ở Tây Phương. Sau canh tân phụng vụ của Công Đồng Vaticanô II, tư thế đứng để chịu lễ đã được giới thiệu lại như là cách phổ thông tại nhiều nơi trên thế giới. Giáo Hội đã phục hồi việc đánh giá xưa kia cho đứng là tư thế nói lên lòng tôn kính và niềm vui đón nhận Đức Giê-su Phục Sinh. Chúng ta đứng để đón mừng sự bồi dưỡng ta nhận lấy khi lời của Đức Ki-tô được công bố qua Phúc Âm. Vì thế cũng là thích hợp để đứng khi chúng ta đón mừng sự nuôi dưỡng ta nhận lấy là Mình và Máu của Chúa được trao ban cho ta khi chịu lễ.

Vào Tháng Năm 1967, vài năm sau Công Đồng Vaticanô II, Rôma đã phổ biến một tài liệu xưng tụng lòng sùng bái đối với “Mầu Nhiệm Thánh Thể,” trong đó chính thức cho phép các Giám Mục của một quốc gia được quyết định các cung cách tôn kính đối với Thánh Thể. Tài liệu này đề nghị rằng rất thích hợp cho người chịu lễ trong tư thế đứng, và kèm theo một cử chỉ cung kính được quyết định tùy theo văn hoá địa phương (n. 34). Mặc dù các Giám Mục tại Hoa Kỳ đã cho tín hữu chịu lễ có thể được đứng hoặc quỳ, nhưng không muốn quyết định thêm là phải áp dụng cử chỉ cung kính nào, vả lại các ngài khôn ngoan đợi xem cử chỉ nào được địa phương ưa chuộng hơn. Ở một số nơi, người chịu lễ bái gối, khiến vô tình đụng phải người khác ở phía sau trong hàng. Tại một số nơi khác, người chịu lễ cúi đầu thật sâu, thói quen này được áp dụng ở một số nhà thờ Đông Phương.

Bản Tu Chính 2002 Quy Chế Tổng Quát Sách Lễ Rôma đặc biệt nêu rõ Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ phải quyết định tư thế khi chịu lễ (hoặc đứng hoặc quỳ) và đề nghị một cử chỉ cung kính (Tc. QCTQSLRM 2002, n. 160). Các Giám Mục Hoa Kỳ trong năm 2000 đã quyết định việc đứng chịu lễ là tư thế lễ tục tại Mỹ. Đồng thời cũng đề nghị việc “cúi đầu” như là một cử chỉ cung kính trước khi rước lấy Mình Thánh cũng như Máu Thánh. Cúi đầu, được coi là một cử chỉ cung kính, cũng đã được đề cập đến trong QCTQSLRM 2002 (n. 275); vì vậy thật là thích hợp để xử dụng cử chỉ đơn giản nhưng trang nghiêm này làm cử chỉ thông dụng tại Hoa Kỳ.

QCTQSLRM 2002 xem cử điệu và cử chỉ thể hiện từ cộng đoàn trong khi tham dự Thánh Lễ như một dấu chỉ của sự hiệp nhất (n. 42). Dấu chỉ hiệp nhất mất đi khi nhiều người xử dụng các cử chỉ hoặc cử điệu khác nhau. Phần đông sẽ quan sát số lễ tẻ, nếu có một vài người không chịu đứng khi đọc Phúc Âm hoặc không chịu quỳ khi nghe đọc Lời Truyền Phép trong khi mọi người khác đều tham dự vào các cử điệu chung đó. Vì thế, thật là nghịch lý trước cái nhìn của sự đoàn kết nếu quy định hoặc là đề nghị một cử chỉ mà khó được mọi người cùng thực hiện một cách cung kính. Nhiều người, vì tuổi tác hay khuyết tật, quả là khó khăn để bái gối mà không tì vào ghế hoặc một bàn quỳ, vì thế mà hình thức bái gối đã không được chọn.

Chúng ta nên nhớ rằng đứng là một tư thế cung kính. Trong tập tục văn hóa của chúng ta là phải đứng khi có một người có chức tước bước vào một căn phòng mà mình đang hiện diện hay khi chúng ta hát quốc ca. Việc cúi đầu trước khi chịu lễ là một cử chỉ thêm vào trong khi chịu lễ để công nhận việc trao nhận bí tích với Đức Ki-tô Phục Sinh đang hiện diện.

Nền văn hóa hiện đại của Hoa Kỳ không phải là nền văn hóa chú tâm vào một số những nét tượng trưng, đặc biệt là những nét vẽ nhỏ nhặt. Dù vậy đôi khi cũng có những cử chỉ xem như rất bé mọn, như tặng một cánh hồng trong ngày sinh nhật hoặc một ngày kỷ niệm, có thể là một cử chỉ rất quan trọng. Vì chúng ta tiếp cận với Chúa Phục Sinh, Đấng nuôi dưỡng chúng ta bằng chính Thịt và Máu của Người trong Bí Tích Thánh Thể, chúng ta hãy tự xem cái cúi đầu sâu, xuất phát từ con tim, là cách cho ta nhận lấy đức khiêm tốn và lòng cung kính trước Đấng đã lấy sự chết của mình để đem đến sự sống cho nhân loại và là Đấng còn tiếp tục ban phát cho ta đời sống bằng chính Thịt và Máu của Người.

Copyright 2002, 2003, Dennis C. Smolarski, SJ, Used with permission.
Translated to Vietnamese by the Diocese of Orange.